

- И мекъ языкъ строшава кости.
 16 *Намѣри ли медъ? яждь колкото ти стига,
 Да ся не прѣсытишь отъ него и го из-
 блявашь.
 17 Рѣдко туряй ногъ-тъ си въ домъ-тъ на
 съсъда си,
 Да му не досадишь, и тя намрази.
 18 Человѣкъ, *който дава тѣжливое свидѣтел-
 ство противъ ближній-тъ си е
Като дрѣколъ и ножъ и острѣ стрѣлъ.
 19 Довѣрие къмъ невѣренъ въ усиленно врѣме е
Като гнилъ жбъ и искълченъ ногъ.
 20 Както който съблича дрехъ-тъ си въ
 студентъ день,
 И както оцетъ на нитро,
 Така е *който пѣе пѣсни на оскърбено
 сърдце.
 21 *Ако е гладенъ непріятель-тъ ти, дай му
 хлѣбъ да яде:
 И ако е жадеенъ, напои го съ водъ;
 22 Защото кто натруцашъ жаръ на главъ-
 тъ му,
 И *Господь ще тя възмъди.
 23 *Сѣверный вѣтръ изгонява дѣждь-тъ:
 А разнижвано лице, *пошенивающъ я-
 языкъ.
 24 *По добръ е да живѣе нѣкой въ жгль
 на горницъ,
 Неже въ домъ за дружина съсъ сварливъ
 женъ.
 25 Както е студена вода на жадижъ душъ,
 Така сж добры вѣсти отъ далечнъ земъ.
 26 Праведный, който пада прѣдъ нечести-
 вый-тъ
Е като мятенъ источникъ, и разваленъ
 изворъ.
 27 *Не е добро да яде нѣкой много медъ,
 *И не е славно да търси своѣ-тъ си славъ.
 28 *Койго не въздържа духъ-тъ си
 Е съсыщанъ градъ безъ стѣны.

ГЛАВА 26.

- 1 Както снѣгъ лѣтно врѣме,
 И *както дѣждь въ жетвъ,
 Така на безумный-тъ не прилича честь.
 2 Както скытаніе-то на врабче, както ле-
 тѣніе-то на ластовицъ,
 *Така проклѣтія безъ причинъ не ся
 сбѣдва.
 3 *Бичъ за конь-тъ, узда за осель-тъ,
 И жезлъ за гърбъ-тъ на безумны-тъ.
 4 Не отговаряй на безумный-тъ споредъ
 безуміе-то му,
 За да не станешъ и ты подобенъ нему.
 5 *Отговаряй на безумный-тъ споредъ безу-
 міе-то му,

о Ст. 27.

а Псал. 57; 4. 120; 3, 4. Гл.

12; 18

р Дан. 6. 18 Рим. 12; 15.

с Псал. 23; а, 5. Мат. 5; 44.

Рим. 12; 20.

т 2 Цар 16; 12.

у Іов. 37; 22.

ф Псал 101; 5.

х Гл. 19; 13. 21; 9, 19.

и Ст. 16.

ч Гл. 27; 2.

ш Гл. 16; 32.

а 1 Цар. 12; 17.

- За да не ся има мудръ въ очи тѣ си.
 6 Който проважда извѣстіе чрѣзъ рѣкъ-тъ
 на безумный-тъ,
 Отсича си нозѣ-тъ и піе поврѣдъ.
 7 Както голени-тъ на хромый-тъ висятъ
 бесполезны,
 Така е притча въ уста-та на безумный-тъ.
 8 Както *вазель съ драгоцѣны каменіе *свер-*
ленъ въ грамаджъ,
 Така е който дава честь на безумный-тъ.
 9 Както търнъ възлѣзува въ рѣкъ-тъ на
 піяницъ-тъ,
 Така е притча въ уста-та на безумны-тъ.
 10 Голѣмъ е Създатель-тъ на всичко,
 Който възмъздава безумны-тъ:
 Возмъздава и прѣсѣгшницы-тъ.
 11 *Както псе-то ся враща на былвочъ-тъ си,
 Така *безумный повтаря своѣ-тъ си глу-
 постъ.
 12 *Видѣлъ ли си человѣка да ся има за
 мудръ?
 Повече надежда има отъ безумный-тъ,
 неже отъ него.
 13 *Лѣнивыи казува: Левъ има на пѣть-тъ,
 Левъ по стыды-тъ.
 14 Врата-та ся завъртатъ на крюкове-тъ си,
 А лѣнивыи на постелкъ-тъ си.
 15 *Лѣнивыи затопява рѣкъ-тъ си въ блю-
 до-то,
 Мързи го да іхъ донесе до уста-та си.
 16 Лѣнивыи има себе си по мудръ
 Отъ седмица които могатъ да даждъ
 уменье отвѣтъ.
 17 Който заминува и ся дразни въ чуждъ
 сваръ,
 Той е като тогози що хваща куче за
 уши-тъ.
 18 Както лудъ който хвърля главни, стрѣлы
 и смъртъ,
 19 Така е человѣкъ който измама бли-
 жній-тъ си,
 И казува: *Не направихъ ли азъ *това*
на шегъ?
 20 Дѣто нѣма дърва, огонь-тъ угаснува:
 И *дѣто нѣма шепотникъ, раздоръ-тъ ся
 утишава.
 21 *Вжглица за жаръ-тъ, и дърва за огонь-тъ,
 И сварливъ человѣкъ за да распаля прѣнія.
 22 *Думы-тъ на шепотника сж като сладкы
 зальцы,
 И слазятъ вътрѣ въ утробъ-тъ.
 23 Горещы-тъ усты съ лукаво сърдце сж
 Като сребрьжъ глечъ намазанъ на пѣр-
 стенъ съсѣждъ.
 24 Ненавистникъ-тъ прави лицемѣрие съ уст-
 ны-тъ си,
 И крои коварство въ сърдце-то си:

б Числ. 23; 8. Втор. 23; 5.

в Псал. 32; 9. Гл. 10; 13.

г Мат. 16; 1 до 4 21; 24 — 27.

* Или който върже камышъ въ
 прашъ.

д 2 Пет. 2; 22.

е Исх. 8; 15.

ж Гл. 29; 20. Лук. 18; 11.

Рим. 12; 16. Откр. 3; 17.

з Гл. 22; 13.

и Гл. 19; 24.

і Есс. 5; 4.

к Гл. 22; 10.

л Гл. 15; 18, 29; 22.

м Гл. 18; 8.